

ת"פ 26670/04/20 - מדינת ישראל נגד עדי מקדשי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 26670-04-20 מדינת ישראל נ' מקדשי(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד בן צור

נגד

עדי מקדשי

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 1338(1) לחוק העונשין בצירוף סעיף 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן - **פקודת התעבורה**); התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק העונשין; הכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה בפסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 24 חודשים, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה בצירוף סעיף 62(1) לפקודת התעבורה; נהיגה כשרישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה בצירוף סעיף 62(1) לפקודת התעבורה; ונהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת במעל 40 קמ"ש בדרך שאינה עירונית, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקונו של כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו. הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר עובר לשלב הטיעונים לעונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.3.20 סמוך לשעה 20:06, נהג הנאשם בנתיבי איילון לדרום ביועדו שהוא פסול מנהיגה בהחלטה שיפוטית, וכאשר רישיון הרכב בו נהג פקע ביום 25.3.20. הנאשם נהג במהירות של 147 קמ"ש, בכביש בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש. שוטרים ששהו במקום בניידת משטרתית נסעו אחריו והורו לו לעצור והנאשם עצר את הרכב בדרך איילון, סמוך לשדרות רוקח בתל אביב, לכיוון דרום. אחד השוטרים הורה לו להזדהות אולם הנאשם סירב ובהמשך הזדהה בכזב כאחר. משסירב להזדהות, הבהיר לו השוטר כי אם לא יציג תעודה מזהה יאלצו לעכבו. בשלב זה חזר הנאשם לרכב ופתח במנוסה, וזאת במטרה להתנגד למעצר או לעיכוב כדן. השוטרים נסעו בניידת אחרי הנאשם עם אורות זיהוי כחולים ותוך שקראו לו לעצור במערכת הכריזה בניידת.

הנאשם המשיך במנוסתו מהשוטרים, בנהיגה מהירה, והגיע למחסום שהוצב בנתיבי איילון סמוך למחלף השלום לצורך עבודות בכביש, שם שהו שוטרים וחסמו את הדרך למכוניות הנוסעות בכיוון דרום באמצעות ניידת משטרה עם אורות זיהוי כחולים (להלן - **המחסום**). אותה שעה עבדו במקום מספר עובדים, שביצעו עבודות בנייה ותשתית

ועמדו על הכביש, לאחר שקיבלו לכך אישור, ולאחר שהודע להם כי הכביש חסום לתנועת מכוניות. הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה, חלף על פני המחסום תוך נסיעה בשול השמאלי של הכביש, בהמשך חזר לכביש ונסע עליו תוך שהוא מסכן סכנת חיים ממשית את העובדים שהיו אותה עת על הכביש ונאלצו לברוח במהירות מאתר העבודה לצדי הכביש. לאחר שחלף הנאשם ברכב על פני המחסום והעובדים, המשיך בנסיעה מהירה בדרך איילון לכיוון דרום עד למחלף חולון, משם נסע מערבה כשהשוטרים דולקים בעקבותיו בניידת. הנאשם נמלט מהשוטרים בנסיעה מהירה ברחבי העיר תל אביב-יפו, תוך שהוא חוצה מספר צמתים מרומזרים כשבמזרזר דולק אור אדום, ונסע בניגוד לכיוון התנועה ובזמן שהשוטרים מורים לו לעצור באמצעות מערכת הכריזה בניידת. לבסוף, נעצר הנאשם ברחוב קדם ביפו, יצא מן הרכב ונמלט ממנו בריצה. אחד השוטרים יצא מהניידת ולאחר מרדף רגלי הצליח לעצור את הנאשם ולאזקו.

3. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 23.6.21 ביקש הנאשם לחזור בו מהודייתו, תוך שבא כוחו, עו"ד אבי כהן, הבהיר כי אינו שותף לבקשה זו וביקש להשתחרר מייצוג. ביום 25.10.21, ולאחר מינוי סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית ושמיעת טענות הצדדים, דחיתי את הבקשה תוך שנקבע כי לא מתקיימים "נימוקים מיוחדים" המצדיקים לאפשר קיומו של מהלך חריג של חזרה מהודיה.

תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם בן 50, גרוש ואב לשתי בנות בגילאי 24 ו-22, עמן מתגורר בעיר בת-ים. טרם מעצרו עבד כעצמאי בתחום מכירת מוצרי חשמל ותעשייה באופן לא מסודר ומחודש מרץ 2021 מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מהמוסד לביטוח לאומי.

הנאשם גדל והתחנך ביפו, בעל השכלה של 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה, שירת שירות צבאי מלא. בתחילה גויס לתפקיד לוחם בחיל הצנחנים, אך זמן קצר לאחר מכן עבר לשרת במשמר הגבול, עד שהתגלה כלוקה בפסוריאזיס, עבר תהליך הורדת פרופיל ושובץ לתפקיד בתחום האבטחה. חרף קשייו, סיים כאמור שירות צבאי מלא ושירת בשירות מילואים ביחידת חי"ר עד היותו בן 36.

בשנת 1995 נישא ובהמשך נולדו שתי בנותיו. בשנת 2000 עבר תקופה משברית ונחשף לעולם ההימורים. במהלך השנים התמכרותו להימורים הלכה והעמיקה והוא החל ליטול הלוואות מבני משפחתו ומגורמים שוליים. בהמשך השלים בגרויות וחזר לעבוד כסוכן מכירות אך בין השנים 2004-2009 חזר לנהל אורח חיים התמכרותי בעקבותיו נעדר רבות מעבודתו עד שפוטר, ובשנת 2010 הוא ואשתו נפרדו ולבסוף גם התגרשו.

לאחר גירושיו, התגורר הנאשם בבית הוריו, אולם בהמשך עבר להתגורר לבדו, ושתי בנותיו הצטרפו אליו. הנאשם עבד לאורך השנים בעבודות שונות, ומחודש מרץ 2021 מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה מטעם המוסד לביטוח לאומי, והוא חייב סכומי כסף משמעותיים לקרובי משפחה ולגורמים עבריינים בשוק האפור.

בתו הבכורה של הנאשם אובחנה מגיל צעיר כבעלת צרכים מיוחדים, על רקע מוגבלות שכלית, ושולבה במסגרות חינוך מיוחד. לדברי הנאשם, בתו תלויה בו מאד, במיוחד בשנים האחרונות עת עברה להתגורר עמו. תאר עצמו כמטפל העיקרי בביתו ושיתף בקשיים הכרוכים בטיפול בה אשר הוסיפו לאורך השנים למצוקתו הנפשית.

שירות המבחן התרשם מיחסי תלות הדדיים בין הנאשם לבין בתו הצעירה. חרף הקשיים הכרוכים בגידול בנותיו, תאר קשר קרוב ומשמעותי עמן המאופיין בדאגה הדדית. לדבריו, בתו הצעירה השתחררה משירות צבאי בחודש מרץ

2020, מאז משמשת כמפקחת עליו במסגרת התנאים המגבילים ומסייעת לו כלכלית. עקב כך צברה חובות וחשבונה עוקל.

מן התסקיר עולה כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, בין השנים 2010-2017, בגין ביצוע עבירות אלימות, מרמה, הפרת הוראה חוקית, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עדות שקר, שיבוש הליכי משפט, בגין נדון למאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר בדרך של ריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנסות. הנאשם הוסמך לנהיגה שנת 1988 ולחובתו 75 הרשעות קודמות, בין השנים 1988-2019.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו, והתייחסותו אופיינה בטשטוש, חוסר כנות והסתרה. עוד צוין כי הנאשם הכחיש חלקים משמעותיים מכתב האישום המתוקן בו הורשע והתקשה להעמיק במניעים לביצוע העבירות והסיכון הגלום בהן. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם גילה עיוותי חשיבה רבים התומכים בהתנהגותו מסכנת החיים, כשלמשל לתפיסתו הכבישים היו ריקים ולכן לא נשקף סיכון לאחרים בנהיגתו.

כגורמי סיכון, עמד שירות המבחן על חומרת העבירות, מאפייניהן והשלכותיהן; ניהול אורח חיים עברייני והתמכרות; העמקת קשרים שוליים תוך מיקוד בעצמו ובצרכיו וכן מתוך קושי לצפות השלכות מעשיו, וזאת להערכת שירות המבחן על רקע זלזול בחוק ועמדות מקלות, כמו גם קושי בזיהוי מצבי סיכון וקושי בקבלת החלטות מושכלות; התנהלות אימפולסיבית פורצת גבולות; דפוסים עברייניים מושרשים ודפוס נהיגה מסוכן ולא אחראי; חשיבה נוקשה ובעייתית, מניפולטיביות, חוסר כנות ותפיסה קורבנית, תוך השלכת אחריות על גורמים חיצוניים; קשייו להתייחס לנסיבות מעשיו והיעדר יכולת להעמיק ולבחון התנהלותו ובחירותיו; דפוסי התמכרות וחובות כבדים שנוצרו לאורך השנים; עבר פלילי קודם, תוך התרשמות כי סנקציות עונשיות אינן מהוות גורם הרתעה משמעותי; העדר יציבות תעסוקתית; וקושי להימנע מהימורים אף לאחר 5 חודשי טיפול ביחידה להתמכרויות.

כגורמי סיכוי לשיקום, שירות המבחן לקח בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, תוך הכרה מסוימת בבעייתיות במצבו והבעת נכונות להמשיך טיפול בתחום זה, וכן גורמי תמיכה משפחתיים.

נוכח כל האמור, התרשם שירות המבחן מסיכון משמעותי לביצוע עבירות תעבורה, מרמה ואלימות, והעריך כי לא נוצר בסיס להמלצה שיקומית.

ראיות לעונש

5. **מטעם התביעה** הוגש גיליון רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם (תע/1) וכן פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה (פ"ל 1950-05-19) מיום 9.9.2019 (תע/2).

6. **מטעם ההגנה** העידו שלושה עדי אופי: מר מוטי מקדשי, אחיו של הנאשם; ושתי בנותיו של הנאשם, גב' דניאל מקדשי וגב' אלמוג מקדשי.

מר מוטי מקדשי ציין בעדותו כי בשנים האחרונות נקלע הנאשם לקשיים כלכליים ולסחרור של חובות אשר הובילו לגירושין ולאיבוד דירת מגוריו. העד ביקש להתחשב בבנותיו של הנאשם ובהוריו בעת קביעת עונשו.

גב' דניאל מקדשי העידה כי היא מתגוררת יחד עם אביה, הנאשם, מאז הייתה בת 13 וכי אינה בקשר עם אמה. העדה מסרה כי מאז מעצרו של הנאשם היא איבדה הכל, והסבירה כי אחותה הבכורה זקוקה לעזרה וסיוע יומיומי

מאחר שאינה נשארת לבד והטיפול בה כרוך בהיגיינה, אוכל וליווי צמוד, והיא ואביה היחידים שמטפלים בה.

גב' אלמוג מקדשי, העידה כי מתגוררת עם הנאשם ומקבלת טיפול בגלל קשייה. היא ביקשה "שלא להישאר לבד ושאבא יחזור לאיפה שהוא צריך להיות".

7. נוסף לאלו, הגישה ההגנה אסופת מסמכים, הכוללת פסיקה, מסמכים אישיים, מסמכים רפואיים ומסמכים הנוגעים להשתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי (נע/2).

טענות הצדדים לעונש

8. **ב"כ התביעה** עמד בטיעונו על הערכים המוגנים השונים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ועל כך שהמציאות בכבישים גם כך מסוכנת ואינה בטוחה, ועל כן יש מקום להחמיר עם מי שמעלה את רמת הסיכון במכוון.

לטענת התביעה, ככל שהאירוע נמשך והתקדם, כך העבירות הפכו חמורות יותר ויותר. התובע הדגיש את מהירות הנסיעה (147 קמ"ש), הבריחה מהשוטרים, הנסיעה הפרועה בנתיב חסום וברחבי העיר תל-אביב בניגוד לחוקי התנועה ולאורך קילומטרים רבים, תוך התחזות לאחר, שעה שהנאשם בפסילה וכשלרכב אין רישיון בתוקף. לשיטת התביעה, יש בכך כדי ללמד על הסיכון והחומרה הנשקפים ממעשיו של הנאשם ועל פוטנציאל הנזק המשמעותי, שיש ליתן לו משקל רב שכן אך בנס לא נגרמו פגיעות בגוף ובנפש.

הגם שמדובר במעשים נפרדים, הרי שיש ביניהם קשר הדוק ועל כן התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד.

התביעה הפנתה לאסופת פסיקה, מרביתה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ולא בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, אשר לשיטתה עובדותיה תואמות את עובדות המקרה דן בצורה טובה יותר, ועתרה למתחם שבין **3 ל-6 שנות מאסר** ופסילה שבין 5 ל-10 שנים.

נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות עברו הפלילי והתעבורתי המכביד והמלצת שירות המבחן לענישה מוחשית, עתרה המאשימה למקמו בחלק האמצעי של המתחם, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

9. **ב"כ הנאשם** עמד תחילה על נסיבות ביצוע העבירה וטען כי אין המדובר במרדף שהתנהל במצב "רגיל", אלא בתקופת סגר בה הכבישים היו ריקים, ובהתאמה - פוטנציאל הנזק היה נמוך יותר.

וכך נטען:

"אזכיר כי מדובר ב- 29.3, ארבעה ימים אחרי שישראל, לראשונה בחייה נכנסת לסגר מלא בעקבות הקורונה, הכבישים ריקים, מהלך הגל הראשון של הקורונה, והנאשם מספר שמסיבה רפואית היה צריך לנסוע לקחת תרופה, רואים את זה במצלמות הגוף, הנאשם פחד, רצה לחזור לבנות שלו, מסר שם של אדם אחר. כשהוא חזה את האפשרות שיעצרו אותו ב- 23:00 בקורונה, עשה את המעשה הטיפשי עליו עומד לשלם מחיר. אכן, הנאשם פחד, רצה לחזור לבנותיו, ועשה את מעשה השטות כשהוא נמלט השוטרים, עליה מביע חרטה, על הנסיעה בכביש איילון ואחרי זה על אותה נסיעה ועצירה ביפו. הוא ברח מהרכב כשיצא ונעצר על-ידי השוטרים" (פרוטו' עמ' 33, ש' 7-13).

הסניגור עמד על נתוניו של הנאשם: בן 50, המנהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי ולא ניתן לומר כי לחובתו עבר

פלילי כבד ביותר. נטען כי עברו הפלילי של הנאשם נבע ממערכת יחסים לא טובה עם גרושתו, לפני כ-11 שנים, ועל כן אין לראותו כמי שחי חיי פשע. באשר לעברו התעבורתי, נטען כי רוב העבירות בהן הורשע הן עבירות קנס, כי עבירות של נהיגה ללא רישיון החלו אך בשנים האחרונות, וכי הנאשם נוהג ללא רישיון בשל היותו חב להוצאה לפועל 1.2 מיליון ₪.

הסניגור הסביר כי הנאשם עבר תהליך והפנים כי התמכרותו להימורים היא הגורם למשברים הכלכליים ולהסתבכות הנוכחית, ובעקבות הטיפול שעבר בשנה האחרונה, אינו מהמר, פרט למשלוח טופס "ווינר" בסך של כ-50-100 ₪ בחודש. נטען כי הנאשם בקשר עם היחידה להתמכרויות בבת-ים וכי לא השתלב ב"רטורנו" אך ורק בעקבות הקושי לעזוב את בנותיו. עוד נטען כי עבודתו המסודרת של הנאשם, הטיפול בהימורים ובבתו הם חלק מהליך השיקום של הנאשם.

עוד נטען כי יש להתחשב בהודאת הנאשם, ובקושי הדרמטי שיווצר בתא המשפחתי בכלל ובטיפול בבתו בפרט, היה ויישלח למאסר מאחורי סורג ובריח.

על יסוד כל האמור ביקש הסניגור לקבוע מתחם עונש מתון, ולסטות ממנו לקולא משיקולי שיקום.

10. **הנאשם** הביע צער על מעשיו, תיאר את קשייו הכלכליים, לרבות חובות משמעותיים בין היתר לגורמים בשוק האפור וסיפר כי מנסה לשקם את חייו. הנאשם מסר כי הוא המטפל היחיד בבתו הגדולה, אלמוג, ומטפל בכל צרכיה, כי אף ביתו הצעירה חווה קשיים שונים שאינם מטופלים כאשר הוא מנסה "להאיר אור" בבית. לדבריו התבשר לאחרונה כי ייתכן ולוקה בסרטן הערמונית. הנאשם תיאר את מצבו ב-10 השנים האחרונות כ"חי-מת", וכמי שלא מצליח לקדם את חייו, לפתוח חשבון בנק, או לחדש רישיון נהיגה. הנאשם יחס את מצבו החמור לבעיית ההימורים שהחלה לפני כמעט 20 שנה.

וכך ציין:

"אני חושב שהתקדמתי, ואני מקווה שאצליח להשתקם בעזרת המטפלת הנפלאה שלי. כל מה שאני יכול להגיד לאדוני, כשאני לא אהיה בבית, הבית הזה יחרב. כשאני אומר יחרב זה חורבן (בוכה...). אני מבקש שאדוני ייתן לי ניסיון להשתקם, אם לא לשקם את עצמי, לפחות לשקם את הילדות שלי שזקוקות לעזרה..." (פרוטו' עמ' 36, ש' 21-24).

דין והכרעה

11. דומה כי אין צורך להכביר מילים על החומרה הטמונה במעשים כגון אלו שביצע הנאשם, אשר פוגעים במגוון ערכים חברתיים, ובכלל אלה הגנה על שלום הציבור, על שלומם של משתמשי הדרך, וכן על רכושם. התייצגותו של הנאשם בפני השוטרים כאדם אחר פוגעת אף היא באותם ערכים הקשורים לטוהר ההליך החקירתי והצורך למסור נתוני אמת לגורמי אכיפת החוק.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הרבה הגלומה בעבירות בהן הורשע הנאשם ועל הסיכון הגלום בהן. כך למשל, בע"פ 10149/08 **מדינת ישראל נ' מוסלמאן** (24.3.2009) נקבע כי:

"בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט זה על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת-רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם - הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק - הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומהוראות וציוויי הגורמים המופקדים על אכיפתם. תכליתה של מדיניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבריינים המתפרעים בנהיגה בכבישי הארץ, מסכנים חיי אדם, ונמלטים מגורמי אכיפת החוק אגב סיכונם הם, ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים מהתנהגות עבריינית דומה, תוך הבלטת המחיר העונשי שעל העבריין לשלם על סיכון חיי אדם הנגרם מהתנהגותו, ועל פגיעתו הקשה בגורמים המופקדים על אכיפת החוק... מדיניות ענישה מחמירה זו יושמה בפועל גם על נאשמים חסרי עבר פלילי, וכן במקרים בהם לא נילוו לעבירות סיכון חיי אדם עבירות נוספות, וגם כאשר תוצאתה של נהיגה פרועה אגב הימלטות מאנשי המשטרה נסתיימה בדרך נס ללא פגע".

ראו גם בע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל (2.8.2015) (להלן - עניין לנקין):

"בית משפט זה עמד בעבר על הצורך להחמיר בעונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת... המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה, ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי. דברים אלו נכונים אף ביתר שאת בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך התעלמות מהוראות השוטרים לעצור, לגביהן נקבע כי נדרשת ענישה משמעותית ומרתיעה".

12. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה וזאת בשים לב להתמשכות האירוע, ריבוי השלבים בו והסלמתו:

נסיעתו המהירה של הנאשם בשלב הראשון של האירוע, בעקבותיה הורו לו השוטרים לעצור; סירובו של הנאשם להזדהות בפני השוטרים ולאחר מכן התייצגותו הכוזבת; פתיחתו במנוסה על מנת למנוע את עיכובו; עקיפת המחסום המשטרי; סיכון העובדים שנאלצו לברוח; נהיגתו המהירה בתוך תחומי העיר תל-אביב - יפו; ולבסוף הימלטותו הרגלית מן הרכב. כל אלו, כשהוא פסול מנהיגה ושעה שרישיון הרכב שלו אינו בתוקף.

נדמה כי היו צמתים רבים בהם יכול היה הנאשם לבחור לחדול מביצוע העבירות אך חרף זאת המשיך בהתנהגותו המסוכנת.

הנזק הפוטנציאלי במקרה דנא משמעותי, וזאת בשים לב לנזק בגוף ואף בנפש שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, בפרט לשוטרים ולעובדים באתר העבודה, אותם העמיד בסכנה ממשית. עם זאת, ומבלי לגרוע מהאמור, נתתי דעתי לכך שהסיכונים שמשקפו ממעשיו של הנאשם ונהיגתו הפרועה והמהירה התמצו אך לאלו המפורטים לעיל, כך שלא הייתה להם השפעה עקיפה על נהגים או הולכי רגל נוספים וזאת בשל הסגר המוחלט ששרר במדינה באותו מועד.

13. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

א. ע"פ 8189/17 בן חיים נ' מדינת ישראל (07.02.2018) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, נהיגה בלי רישיון נהיגה ואי ציות לרמזור אדום, לאחר שהמשיך בנסיעתו חרף הוראות שוטרים, וברח מאופנוע משטרה וניידת משטרה. במהלך המרדף חצה כיכר בניגוד לחוקי התנועה, נהג בנתיב הנגדי ונגח בניידת המשטרה, בהמשך התנגש בה

וכן ברכב של אזרח שסייע במרדף אחריו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין שנתיים לבין חמש שנות מאסר**. על המערער נגזרו 40 חודשי מאסר ופסילה למשך 5 שנים, וזאת גם נוכח עברו הפלילי המכביד. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על חומרת העונש.

ב. ע"פ 7097/15 **אלאעס נ' מדינת ישראל** (18.08.2016) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר בזמן מילוי תפקידו, איומים, בריחה ממשמורת חוקית, נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. המערער נהג בזמן פסילה, בהיותו שיכור, התנגש ברכב אחר ולאחר מכן התעלם מקריאות שוטרים שהורו לו לעצור והמשיך בנסיעתו. שוטר אחד אף קפץ על הרכב, תלה את עצמו על חלון הנהג והורה לו לעצור. המערער היכה את השוטר, המשיך בנסיעה כשהוא תלוי על הרכב, המשיך בנסיעה על המדרכה כאשר אוטובוס חסם את נתיב הנסיעה שלו. המערער התנגד למעצרו, ניסה לברוח מהניידת ולאחר שנעצר בשנית איים על השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 18 לבין 40 חודשי מאסר**. לחובת המערער עבר פלילי מכביד, וכן מאסר על תנאי בר הפעלה. על המערער נגזרו **30 חודשי מאסר ופסילה לתקופה של 10 שנים**. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על חומרת העונש.

ג. ע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר, שהייה בלתי חוקית, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. שוטרים סימנו וצפרו למערער על מנת שיעצור אך המערער לא שעה להוראה, החל לנסוע במהירות, אז החל מרדף במהלכו נסע המערער במהירות, לא נתן זכות קדימה לכלי רכב, נסע מול כלי רכב שנסעו בנתיב הנגדי, אילצם לסטות מנתיבם למנוע תאונה, הסיט את הרכב לעבר רכבם של השוטרים ואילצם לבלום ולסטות, נסע בשכונת מגורים שם שיחקו ילדים על הכביש מבלי להאט את מהירות הנסיעה, סטה לנתיב הנגדי כדי להתחמק מניידת ולבסוף איבד שליטה ברכב והתנגש בעץ. המערער יצא מהרכב ואץ לעבר בית סמוך כשהשוטרים דולקים בעקבותיו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 3 לבין 5 שנות מאסר**. על המערער נגזרו **42 חודשי מאסר ופסילה לתקופה של 10 שנים**. בית המשפט העליון דחה את ערעור שהוגש על חומרת העונש.

מקרה זה חמור מעניינו, בעיקר בשל פוטנציאל הנזק העצום והסיכון שנשקף לבלתי מעורבים רבים דוגמת נהגים, הולכי רגל וילדים.

ד. ע"פ 6059/15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (10.8.2016) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא פוליסת ביטוח, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ואי ציות לרמזור אדום. חרף היותו פסול בנהיגה, המערער פתח בנסיעה פרועה, כשניידת משטרה דולקת בעקבותיו, שבמהלכה חצה 4 צמתים באור אדום ועקף רכבים בצורה מסוכנת, כך שהרכבים נאלצו לסטות לשולי הדרך ולבלום בלימות חירום ואף פגע בניידת. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 3 לבין 6 שנות מאסר**. על המערער, שלחובתו עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות קודמות בתחום התעבורה, לרבות נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה, נגזרו **5 שנות מאסר ופסילה למשך 3 שנים**. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על חומרת העונש.

מקרה זה חמור אף הוא מעניינו מאותם טעמים שפירטתי לעיל.

ה. ע"פ 5800/14 **עצא נ' מדינת ישראל** (29.01.2015) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. המערער הגיע למחסום והתעלם משוטר שהורה לו לעצור, האיץ מהירותו עלה על אי תנועה והשוטר נאלץ לקפוץ הצידה. המערער המשיך לנסוע לכיוון שני מאבטחים, אשר אף הם נאלצו לקפוץ הצידה, ואחד מהם נפצע ברגלו. לאחר מספר שעות הסגיר עצמו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 18 לבין 60 חודשי מאסר**. על המערער, צעיר נעדר עבר פלילי, נגזרו **18 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על חומרת העונש.

ו. ע"פ 4277/14 **אלזבידי נ' מדינת ישראל** (28.5.2015) - המערער הורשע בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניסיונות לגרום לחבלות בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, נהיגה ללא רישיון ובהיעדר פוליסת ביטוח. שוטרים דלק במכונית "אזרחית" אחרי המערער, לאחר שהבחינו ברכבו חוצה את הצומת לפניהם. המערער וקרוב משפחתו שנסע עמו ברכב הבינו כי מדובר בשוטרים אך לא חדלו מנסיעתם וניסו להימלט, חרף סימונם וקריאותיהם לעצור. אגב המנוסה החליקה מכוניתו של המערער לא פעם בעיקולי הכביש מחמת מהירותו המופרזת, וכן פנה בפזיזות באופן שחייב נהג אחר לסטות בפתאומיות אל עבר השוליים ובהגיעו לאיזור מגורים חלף סמוך לבתיהם של תושבי המקום בדהרה כאשר מספר ילדים ורכב אופניים ניצלו מפגיעה רך הודות לזריזותם. המרדף המשיך לדרך עפר, במשך כ-10 דקות נוספות, עד שלבסוף נתקעה המכונית כשגלגליה מנוקבים במידה ניכרת ושחוקים עד דק, אז פתח המערער בריצה במטרה לברוח מהשוטרים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין שנתיים וחצי לבין 5 שנות מאסר**. על המערער, נעדר עבר פלילי, נגזרו **42 חודשי מאסר**, מאסר מותנה ופסילה למשך 10 שנים. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש, תוך שקבע כי **"תופעת המרדפים עולה כדי 'מכת מדינה' של ממש. על הענישה בכגון דא להיות מכבידה ומרתיעה, לבל יִשְׁנו אירועים מעין אלו"**.

ז. עניין **לנקין** - המערער הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לאחר שפתח בנסיעה מהירה ופרועה ברחובות העיר, לאחר ששוטרים הורו לו לעצור. במהלך הנסיעה עקף כלי רכב בצורה מסוכנת מימין ומשמאל ואילץ אותם לסטות מנתיב נסיעתם; גרם להולכי רגל לזוז אחורה והצידה על מנת שלא להיפגע; נכנס לצומת מבלי לתת זכות קדימה; חצה חמישה צמתים באור אדום; נסע על שטח הפרדה, מדרכות ובניגוד לכיוון התנועה; התעלם מהוראות השוטרים שכרזו לו לעצור ונמלט מניידות משטרה שחסמו את נתיב נסיעתו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 30 לבין 60 חודשי מאסר**. על המערער, שלחובתו 51 הרשעות במגוון עבירות תעבורה בטרם מלאו לו 30, נגזרו **50 חודשי מאסר**, מאסרים מותנים, פסילה למשך 4 שנים ופסילה על תנאי. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על חומרת העונש.

פוטנציאל הנזק במקרה של לנקין היה גבוה באופן משמעותי בהשוואה לענייננו.

ת"פ (מחוזי חי') 51396-01-21 **מדינת ישראל נ' דלאיכה** (5.10.2021) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, בשל כך שניסה להימלט משוטרים שעמדו במחסום משטרה. שניים מהשוטרים החלו ליסוע אחריו בניידת, במהלך ניסיונותיו להימלט פגע הנאשם בחזית הניידת ובכך גרם לדלת הקדמית להיסגר על רגלו של אחד השוטרים, שניסה לצאת ממנה. בהמשך פגע שוב בניידת וברכב שחנה במקום. הנאשם ניסה לפגוע עם הרכב בשוטרים ובפקחים שרצו בכביש לעברו ובהמשך לכך, חלק מהשוטרים במקום ירו לעבר הרכב ואחד

הכדורים פגע בראשו של אחד מחבריו ששהה עמו ברכב ולבסוף גרם למותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין שנתיים וחצי לבין חמש שנות מאסר**, ונגזרו **40 חודשי מאסר**.

מקרה זה חמור מענייננו הן ביחס לנסיבות ביצוע העבירה והן ביחס לנזק שנגרם בסופו של דבר כתוצאה ממעשיו של דלאיכה.

14. לאור האמור, ועל יסוד כלל הנתונים אשר פורטו לעיל, ראיתי להעמיד את מתחם העונש ההולם **ברף התחתון על 22 חודשי מאסר וברף העליון על 50 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

15. בקביעת העונש המתאים לנאשם ראיתי ליתן משקל לנתונים הבאים:

(א) **נטילת אחריות** - הנאשם נטל אחריות על מעשיו בשלב מוקדם של ההליך. מעבר לחיסכון בזמן הציבורי, יש בכך כדי ללמד על הפנמת הפסול במעשיו. אני ער לעובדה כי הנאשם ביקש לחזור מהודאתו, אולם שעה שזו נסובה בעיקר על טענות משפטיות, ונדחתה - סבורני כי יש לאפשר לנאשם ליהנות מפירותיה של ההודאה.

(ב) **נתונים אישיים** - נתוניו האישיים של הנאשם, ובמיוחד הנזק שייגרם לתא המשפחתי ולבתו הבכורה מצדיקים התחשבות **משמעותית** בעונש. ראיתי לציין כי אלמלא נתון זה, ולאור עברו הפלילי כפי שיפורט, היה מקום לגזור את דינו של הנאשם במרכז המתחם ולא בסמוך לרף התחתון כפי שבכוונתי לקבוע.

(ג) **עבר פלילי** - לחובת הנאשם שלוש **הרשעות פליליות** קודמות: האחת, משנת 2017 במסגרתה הורשע בעבירות מרמה, גניבה ושיבוש מהלכי משפט ובגינה נדון לששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; השנייה, משנת 2015 במסגרתה הורשע בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, ובגינה נדון להארכת מאסר על תנאי שהוטל עליו בתיק קודם; והשלישית, משנת 2010 במסגרתה הורשע בעבירות מרמה, אלימות, איומים, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט, עדות שקר ופגיעה בפרטיות, ובגינה נדון לשנת מאסר בפועל.

לחובת הנאשם **עבר תעבורתי** מכביד הכולל 75 הרשעות קודמות בין השנים 1988-2019 בגין נדון לתשלום קנסות, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופות משתנות (כשהארוכה שבהן עומדת על 14 חודשים) ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

(ד) **הליכי הטיפול** - נתתי דעתי לעובדת שילובו של הנאשם בטיפול ביחידה להתמכרויות. אף שיש לברך על מהלך זה, סבורני כי אינו יכול להצדיק, אף לא בקירוב, חריגה מטעמי שיקום. מדובר בהליך טיפולי ראשוני ובסיסי, הרחוק מרחק ניכר מאותם הליכי שיקום עמוקים וממושכים בהם הכירה הפסיקה כמצדיקים חריגה.

(ה) נתתי משקל לתקופה בה היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים.

סוף דבר

16. לאור האמור ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, החל 29.3.20 עד 3.4.20 ומיום 30.4.20 עד יום

19.5.20. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.4.22 בשעה 09:00 במתקן "ניצן" או במתקן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע.

ג. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו.

ד. אני מורה על הפעלת הפסילה המותנית בת 6 חודשים שהוטלה על-ידי בית משפט השלום לתעבורה בתל-אביב במסגרת פ"ל 1950-05-19 וזאת בחופף לפסילה שהוטלה בתיק זה, בסעיף ג לעיל.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ל' שבט תשפ"ב, 01/02/2022 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**